

Högvinst för spelbranschen

Samtidigt som en majoritet av befolkningen kämpar för att kunna ge sina barn ett mål mat om dagen sitter andra och drar i enarmade banditer. Det låter extremt, men är dagens verklighet. Under de sista fem åren har kasinon haft en boom, efter att ha varit förbjudna under sandinisternas styre. Men låt oss börja från början, för det är knappast nyliberalismen som uppfunnit denna drog.

Under Somozaklanens epok fanns ett antal legala kasinon i Managua. Det kanske mest kända var Copacabana Casino, som var byggt på pålar vid stranden av Managuasjön. Det förstördes vid en översvämning 1954. Andra kända kasinon var Monte Carlo, Tropicana och Pigalle.

Multimiljonären Howard Hughes, som ägde flygbolaget TWA och massor med land i Las Vegas, spelhållornas Mecka, hade en dröm om att göra Nicaragua till ett stort Las Vegas. Han var en mycket excentrisk person som hade bacillskräck och levde under flera av sina sista levnadsår helt isolerad på Hotel Intercontinental i Managua. Vid jordbävningen 1972 lämnade han landet, men andra byggde ut kasinobusinessen.

Ett kasino hette Versalle och ägdes av general Alegrett. Administratören var en italiensk gangster som hörde till den ökända *camorran* från Neapel. Den legala kasinovärlden styrdes av ett gäng gangster, äventyrare och lycksökare.

Parallellt med dessa legala spelhallar fanns ett system med illegala, kallade *garitos*, helt kontrollerat av nationalgardister. Femtio procent av alla intäkter delades mellan höga nationalgardister och Somoza själv. Man hade en mycket hög vadhållning, kunde till och med förlora hustrun om det ville sig illa. Fusket var utspritt och i och med det, blodig vedergällning. Många män fick sätta livet till. Förutom dessa spelhallar fanns det alltid en spelavdelning på bordellerna.

Den revolutionära regeringen stoppade all denna smutsiga verksamhet. Påpekas kan att än i dag är kasinon förbjudna i Kuba (kanske inte så konstigt), Mexiko och Honduras.

Fram för fri företagsamhet

Sedan FSLN förlorat valet 1990 skulle samhället "demokratiseras, öppnas, förnyas – fritt fram för fri företagsamhet". Detta har lett till att ett antal kasinon slagit upp sina portar under de senaste åren. Först kom de enarmade banditerna som en svår plåga. Varje

liten kvartersbutik skulle ha en där barnen stod och gjorde av med familjens få slantar. Särskilt blev det problem nära skolor. Man förbjöd då dessa spel för personer under 18 år och det har verkligen blivit mycket bättre. Men då började en kasinoboom. Först öppnades endast kasinon på en del stora hotell, men sedan har det spritt sig.

I Nicaragua finns i dag 21 företag som lever på kasinon och spelmaskiner. I Managua finns fyra kasinon, i Masaya tre och i Montelimar ett. Det största och mest kända är Pharaohs Casino, som ägs av nordamerikanska investerare. Samma personer äger också kasinot Fiesta på Hotel Intercontinental. Till stor del består dessa kasinon också av enarmade banditer. Här kan man träffa på alla sorter folk, arbetare, ministrar, män och kvinnor, ung och gammal.

Pharaohs Casino betalade 60 000 dollar i skatt till kommunen under ett år, vilket betyder att de haft en vinst på sex miljoner dollar. Detta har lett till att man anser att det är viktigt med kasinon, som en inkomstkälla och man tror att turister lockas av dem.

Det är välkänt rykte i landet att president Enrique Bolaños fru, *doña* Lila, är spelgalen: att hon varje dag sitter och spelar på något kasino, helst Pharaohs Casino, med en ring av

människor runt sig som ger henne spelmarker. Tänker man efter så ger detta en god bild av skillnaderna i samhället i dag. De flesta arbetar så svetten lackar hela dagen, medan andra sitter och stoppar pengar i maskiner och drar i spakar, för sitt höga nöjes skull.

År 2002 introducerades ett lagförslag i parlamentet, eftersom det inte finns någon lag som reglerar spelhallar. I dag regleras de enligt allmänna tillståndsförfaranden, till exempel för alkoholutskänkning, som finns inom civilagen och kontrolleras av polisen. FSLN:s parlamentariker har olika uppfattningar, en del vill helt förbjuda, andra vill lagstifta. Det ligger tydligen i DEA:s intresse (*Drug Enforcement Agency* i USA) att kontrollera alla ställen som kan ha med knark, penningtvätt och prostitution att göra. Än så länge är kasinon formellt "förbjudna, men tillättna av polismyndigheten".

Det teknologiska samhälle vi lever i erbjuder i dag spel *on-line*. I USA finns ett stort center i Florida och ägarna förhandlar just nu med de nicaraguanska myndigheterna om att sätta upp en filial här, de kallar det för industriell investering, men endast för spelare bosatta utanför Nicaragua. Det skulle ge Nicaragua 30 000–50 000 arbetstillfällen inom ett par år, hävdar man. En ny typ av frizoner? I Costa Rica ser man med oro på utvecklingen, eftersom mexikansk och colombiansk maffia använder *on-line*-spel för att tvätta svarta pengar. I Nicaragua, som saknar lagar, skulle det vara katastrofalt!

Text och foto: Berit Svensson H.

VFSN-koordinatör i Managua

Ryktena säger att *doña* Lila, president Enrique Bolaños fru, är spelgalen och sitter och spelar på något kasino varje dag, helst Pharaohs Casino.

SOME RIGHTS RESERVED

This work is licensed under the Creative Commons Attribution-NonCommercial-No Derivative Works 2.5 Sweden License. To view a copy of this license, visit creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/

Ur tidskriften Nyheter från Nicaragua nr 2 2004